

บทความ

อภิชาติ ประสิทธิ์นฤทธิ
นายกสมาคมการค้าอสังหาริมทรัพย์และพันธมิตร

พ.ร.บ.ภาษีที่ดิน มิติใหม่กฎหมายไทย

รื่องนี้นับว่าเป็นอีกจุดชี้วัดความพร้อมของสังคมไทยในการปฏิรูปประเทศอย่างแท้จริงจากการที่มีแนวคิด

ในการออกกฎหมาย “พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง” กันต่อเนืองมาอย่างยาวนาน รัฐบาลหลายสมัยไม่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดเป็นผลสำเร็จ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบของสังคมไทยในอดีตที่ผ่านมา มาถึงวันนี้สภาพสังคมและเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ซึ่งถือเป็นยุคแห่ง Economic Transformation ซึ่งหมายถึงกระบวนการแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจในมิติและองค์ประกอบต่างๆ จะไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงเป็นฉับๆ เหมือนอะไหล่รถยนต์ แต่จะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงบูรณาการ

เราคุ้นเคยกันดีกับคำว่า “ยกเครื่อง” มองบริบทของผลกระทบใน

ลักษณะรอบด้าน ยกตัวอย่างเช่น ภาษีสามารถส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย จะมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีได้อย่างไร ซึ่งความยากง่ายของการออกกฎหมายจะไม่ใช้ว่าจะเก็บภาษีได้เงินมากขึ้นหรือน้อยลง เป็นเป้าประสงค์สำคัญ หากแต่เป็นเรื่องของการสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การพัฒนาประเทศในหลากหลายมิติอย่างลึกซึ้ง เช่น การสร้างให้เกิดความมีส่วนร่วมของภาคสังคมและประชาชน ในการบริหารการคลังของแต่ละท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเป็นต้น

ดังนั้นการทำงานในขั้นของการพิจารณาร่างพ.ร.บ.ฉบับนี้ของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้จึงได้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ในหลากหลายมิติดังกล่าว รวมถึงการดำเนินการพิจารณาตามหลัก

การของความมีส่วนร่วมในภาคประชาชน โดยจัดให้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชน และนำมาประกอบการเคลื่อนไหวในทุกขั้นตอน เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้มีคุณภาพ เกิดความโปร่งใส สร้างการมีส่วนร่วมและสร้างความรับผิดชอบให้กับรัฐ ร่วมกับประชาชน ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการทำหน้าที่ของกรรมาธิการ

ขณะนี้การพิจารณาดังกล่าวได้เสร็จสิ้นลง ตามกรอบเวลาที่ได้ขอทำงาน โดยหลักการสำคัญผมได้มีส่วนในการนำเสนอเพื่อพิจารณานั้นจะเน้นถึงการ 1. สร้างกฎหมายที่เป็นคุณต่อการพัฒนาให้เกิดผลผลิตที่ดีต่อประเทศชาติ มุ่งเน้นให้ส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ เช่น การกระตุ้นให้เกิดการนำ

อสังหาริมทรัพย์มาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ครอบครองซึ่งจะส่งผลถึงการก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามมา

2. กฎหมายยุคใหม่จะต้องเป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่างรัฐและภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความมีส่วนร่วมยอมรับและปฏิบัติ (ประเทศไทยมีกฎหมายอยู่จำนวนมาก ซึ่งมีอยู่จำนวนมากไม่น้อยที่ไม่สามารถนำไปสู่ภาคการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมายได้ เราไม่ต้องการให้กฎหมายฉบับนี้เป็นเช่นนั้น) และเป็นการบริหารจัดการแรงเสียดทานที่ส่งผลมาจากอดีต รวมถึงการสร้างใจความเข้าใจอันดีดังปรัชญาของพ่อหลวงที่เคยสอนเราไว้ว่า...ขาดทุนคือกำไร

3. การออกกฎหมายจำเป็นจะต้องคำนึงถึงสถานการณ์ที่สอดคล้องต่อกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้นการกำหนดอัตราการจัดเก็บต่างๆ และมาตรการบรรเทาจะต้องสอดคล้องต่อสภาการณ์ในภาคเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

4. จะต้องทำการศึกษาผลกระทบให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนของผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรมใดก็ตาม เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยุติธรรมและสอดคล้องกับธุรกิจอื่นๆ โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นหน่วยเล็กที่สุดของประเทศ เพื่อเสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่เขา

5. ข้อกำหนดกฎหมายที่ต่างๆ จะต้องอยู่ในหลักของการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล ตามหลักประชาธิปไตย การกำหนดบทลงโทษต่างๆ ก็จะต้องอยู่ในกรอบของหลักรัฐธรรมนูญ 6. จะต้องเป็นกฎหมายที่ทันสมัย มาตราต่างๆ ต้องเป็นไปตามแนวทางแห่งความสร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา มิใช่เป็นการไปลดทอนหรือเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิตหรือทำธุรกิจของประชาชน 7. จะต้องเป็นกฎหมายที่ออกแบบใหม่เพื่อไปแก้จุดอ่อนของกฎหมายฉบับเก่าอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐอันจะนำไปสู่การประพฤติมิชอบ คอร์รัปชัน ฉ้อราษฎร์

ขั้นตอนลำดับถัดไปที่สำคัญคือการตรากฎหมายลูก กฎข้อบังคับอื่นๆ มาเป็นกติกากฎในการกำกับดูแล ซึ่งเป็นสิ่งที่ยังคงต้องมีความร่วมมือกันอย่างดี

บังหลวง ทำร้ายประชาชน (ซึ่งเรื่องนี้จะต้องเป็นการทำงานร่วมกันทั้งฝ่ายรัฐและภาคสังคมประชาชนจะต้องเข้ามาช่วยกันตรวจสอบ เช่นในรูปแบบทั้งการจัดตั้งสภาประชาชนอย่างเป็นระบบ และในรูปแบบ Watch Dogs)

8. จะต้องมีการช่วยกันร่วมมือกันจากทางภาคประชาชน ในการให้ความร่วมมือช่วยกันสะท้อนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ แนะนำตักเตือนช่วยเหลือในการตั้งข้อสังเกตที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ อย่าคิดว่ามันเป็นเรื่องไกลตัว หรือเป็นเรื่องของรัฐแต่ฝ่ายเดียว (ซึ่งที่ผ่านมาเราคิดเช่นนั้นจึงมีกฎหมายจำนวนมากที่ออกมาแล้วเป็นสิ่งที่ท่านไม่พึงประสงค์ แล้วก็มานั่งตำหนิต่อว่ากันซึ่งไม่เป็นประโยชน์อันใดต่อประเทศชาติเลย เปลี่ยนจากคำตำหนิตมาเป็นช่วยกันคิด ช่วยกันพัฒนาจะเป็นคุณูปการยิ่งต่อประเทศชาติ)

และไม่ว่าจะมีการพิจารณาอย่างไรรอบด้านประการใดก็ตามก็ยังคงโอกาสที่จะมีข้อผิดพลาดบกพร่อง ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่จะต้องช่วยกันแก้ไขพัฒนาไปต่อไปในอนาคต เราจะต้องมุ่งเน้นในการวางแนวทางจากจุดเริ่มต้นให้ตรงไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน

ซึ่งที่ผมกล่าวนี้ ขั้นตอนลำดับถัดไปที่สำคัญคือการตรากฎหมายลูก กฎข้อบังคับอื่นๆ มาเป็นกติกากฎในการ

กำกับดูแล ซึ่งเป็นสิ่งที่ยังคงต้องมีความร่วมมือกันอย่างดี ต่อเนื่องจากภาคสังคม และปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกประการคือการนำเสนอสื่อสารผ่านสื่อมวลชนตามหลักการ จรรยาบรรณของสื่อมวลชนที่จะต้องช่วยกันส่งสารอย่างถูกต้อง ส่งเสริมสนับสนุนสังคมให้มีความหวังที่จะนำประเทศชาติไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ยืนอยู่ในสังคมโลกได้อย่างสง่างาม

มาร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประวัติศาสตร์กฎหมายภาษีของไทยที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของประชารัฐอย่างแท้จริงกันเถิดครับ ■